

сѣмъ благороденъ и пріятенъ и замысленъ, а въ физиогноміѣтъ и на двамата бѣше начертано жаловитото онова и усърнѣлото израженіе, което много пѣтя сѣмъ виждалъ въ лицата на народытъ, които сѣ лишены отъ народното си сѣществованіе.

Слѣзлъ бѣхъ отъ колата за да въспремъ възъ рыдѣтъ. Всичката на около страна, прѣзъ коѣто не минуваше пѣтътъ, бѣше непроходна; на всякъдѣ ся виждаше трѣва трѣстлива протлѣяла и повалена въ черноземъ; тукъ и тамъ ровове, разсѣлины, каменоломища папуснѣты и чамуглины, които попѣстряха площѣтъ; никоя обаче слѣда отъ дърво ся не виждаше. Само когато стигнахъ на върхѣтъ, видѣхъ отдесно живѣтъ рѣскѣ отъ земѣкъ която очертаваше къмъ хоризонтѣтъ другѣ еднѣ неправиленъ рѣскѣ, освѣтлена отъ слѣпцето и синя като морето, което прѣдсказваше земѣкъ прѣкраснѣ и очарователнѣ. Тая рѣска или линія бѣше отъ Бретаніѣ.

Въ малкыйтъ градъ наехъ еднѣ каретѣ за да мя занесе тамо за дѣто бѣхъ трѣгналъ и отъ дѣто бѣхъ далечъ още до двѣ левгы нѣщо. И като пѣтувахъ, видѣхъ горы и дѣбравы размѣсомъ съ мѣста голы отъ дървія, езера и злѣчнѣйши оазисы въ срѣдѣ долинытъ; но колкото наближавахъ до жилището на Лароковытъ, тѣжны размысли прогонвахъ любопытството на пѣтника. Слѣдъ малко, мислехъ си, ще ся намѣрѣкъ между